

§ 1 fastsat Regler for, til hvilke Ejendomes Udstykning der kræves Ministeriets Approbation, og der er i sidste Linie under b) foreslaaet, at for Ejendomme, som have forskellige Matrikulnummere, men som ere vurderede til samlet Ejendomsskyld, skulde Ministeriets Approbation erhverves for at kunne afhænde en saadan Parcel, uagtet den har særskilt Matrikulnummer og særskilt Hartkorn. Det mente Udvalget var en Indskrænkning i det bestaaende, idet mange Ejendomme, der nu ejes af en Mand, og som bestaa af flere Matrikulnummere, vurderes samlede til Ejendomsskyld, og naar Ministeriets Approbation skulde erhverves til Afhændelse af et saadant enkelt Matrikulnummer af den samlede Ejendom, vilde det jo vanskeliggøre Omsætningen med Ejendomme. Der er ingen Tvivl om, at denne Bestemmelse er kommen ind i Forslaget for derved at fordele den Ejendomsskyld, som bliver lagt paa den samlede Ejendom, og da Udvalget i Ændringsforslaget under Nr. 2, sidste Stykke, har ordnet denne Sag paa en efter dets Mening heldig Maade, mener Udvalget, at det er rigtig at tage denne Bestemmelse ud, saaledes at der fremdeles bliver fri Handel med de forskellige Parceller, som ere særskilt ansatte med Matrikulnummer og Hartkorn. Derved ville adskillige Ulemper undgaas, og Ejendomsskyldens Fordeling kan sikkert ordnes alligevel.

Ændringsforslaget under Nr. 2 søger at ordne Forholdene ved Udstykningen paa en simplere og mindre omstændelig, men sikkert lige saa betryggende Maade som selve Forslaget. I Forslaget er det bestemt, at de approberede Udstykningsforretninger skulde sendes baade til Amtmanden, Retsskriveren og Oppebørselsbetjenten. Udvalget har ment, at det var tilstrækkeligt, naar Retsbetjenten fik Approbationen med Udstykningen tilsendt; naar han derefter foretog de nødvendige Noteringer paa de udstykkede Ejendomes Folier i Skøde- og Panteregistret, maatte det være tilstrækkeligt for Sikkerheden og Gyldigheden af, at Ejendommen er udstykket, og at de forskellige Matrikelnummere faa det Hartkorn og de Tiender og andre Hæftelser, som hvile paa hver enkelt for sig. Det er jo et Omsvøb, naar det skal gaa baade gennem Amtet og Oppebørselsbetjenten; det tager lang Tid og er meget omstændeligt.

Det sidste Stykke i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2 gaar, som jeg nævnte før, ud paa at fordele Ejendoms-

skylden, og da det i Ejendomsskyldlovens § 11 er bestemt, at der skal finde halvaarlige Omvurderinger Sted, hvor der er foretaget Forandringer med Hensyn til Bygninger og lignende, anser Udvalget det for rigtigst, at disse Parceller, der ere udskilte og solgte fra en Ejendom, komme ind under Vurderingsraadet ved de halvaarlige Vurderinger og der blive satte til Ejendomsskyld, enten sammen med de Ejendomme, hvormed de ere sammenlagte, eller særskilt, hvis de ere eller blive bebyggede. Den Ejendomsskyld, der forfalder, inden en halvaarlig Omvurdering finder Sted, kunne Køber og Sælger ordne mellem sig, saaledes at det kan opføres i Skødet, hvor meget hver især har at betale. Ændringsforslag Nr. 3 er stillet af et Mindretal som et Underændringsforslag til det forrige, og det skal jeg ikke omtale her.

Nr. 4, 6, 7, 8 og 14 gaa ud paa at slette Forskellen mellem Hovedgaarde og Bøndergaarde. Udvalget foreslaar, at de fremtidig skulde gaa under samme Betegnelse, og „Selvejerbondegaard“ foreslaas derfor ændret til „Selvejergaard“. De to Arter af Gaarde komme jo ind under de samme Udstykningsregler, der senere ere anførte i Skalaen.

Ændringsforslag Nr. 5 er det, der har størst Betydning. Ved Loven af 1897 blev der indført en Skala for Udstykning, hvorved de forskellige Jorders Godhed blev sat i forskellige Klasser og der blev bestemt, hvor stort et Areal der skulde høre til Hovedparcellen baade med Hensyn til Hartkorn og boniteret Areal. Denne Bestemmelse har i mange Henseender vist sig heldig, men i adskillige Egne, navnlig de magre, hvor der gaar mange Tdr. Land paa en 1/2 Td. Hartkorn, har den vist sig uheldig, og det er da navnlig det boniterede Areal, man ønsker at komme bort fra. Udvalget har ogsaa beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og søgt at finde en anden Løsning, og der opstilles da under Nr. 5 en Skala, som jeg tror vil vise sig heldig i de allerfleste Tilfælde, for ikke at sige i alle Tilfælde.

I Stedet for Hartkorn og boniteret Areal benytter man et Gennemsnitsantal Tdr. Land, der angiver Hovedparcellens Størrelse af den samlede Ejendom. Jordboniteringsmændene ere sikkert prægtige Folk, der samvittighedsfuldt udføre deres Gerning, men de ere jo forskellige fra Sogn til Sogn, hver Kommune har jo sine Jordboniteringsmænd, de kunne se med forskellige Øjne og se forskelligt til de forskellige Tider. Det er heller ikke nemt